

Förenade målen T-125/03 R och T-253/03 R

Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Kommissionens befogenheter att göra undersökningar — Skriftväxling mellan en advokat och hans klient — Sekretesskydd — Gränser”

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 30 oktober 2003 . II - 4777

Sammanfattning av beslutet

- 1. Förfarande — Intervention — Interimistiskt förfarande — Berörda parter — Ansökan om uppskov med verkställigheten av ett beslut av kommissionen om avslag på en begäran om sekretesskydd för handlingar som kopierats vid en undersökning företagen med stöd av artikel 14 i förordning nr 17 — Tvist om huruvida skriftväxling med advokater och bolagsjurister omfattas av sekretess — Upptagande till sakprövning (Domstolens stadga, artikel 40 andra stycket)*

2. *Interimistiskt förfarande — Sakprövningsföresättningar — Upptagande till sakprövning av talan rörande huvudsaken — Saknar relevans — Gränser*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.1)
 3. *Institutionernas rättsakter — Beslut — Giltighet — Beslut om att genomföra en undersökning med stöd av artikel 14 i förordning nr 17 — Bestämmelser om och faktiska omständigheter kring undersökningsförfarandet — Omständigheter som inte påverkar giltigheten av nämnda beslut*
(Artikel 230 EG; rådets direktiv nr 17, artikel 14.3)
 4. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Villkor för bifall — Fumus boni juris — Åsidosättande prima facie av rätten till försvar vid en undersökning med stöd av förordning nr 17 — Handlingar som upprättats för att konsultera en advokat eller skriftväxlingen med en vid bolaget anställd advokat*
(Artikel 230 EG; rådets förordning nr 17, artikel 14)
 5. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Kommissionens befogenheter att göra undersökningar — Bolagets vägran att lägga fram skriftväxling med dess advokat med åberopande av sekretesskyddet*
(Rådets förordning nr 17, artikel 14)
 6. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställighet — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Begrepp — Ansökan om uppskov med verkställigheten av ett beslut av kommissionen om avslag på en begäran om sekretesskydd för handlingar som kopierats vid en undersökning företagen med stöd av artikel 14 i förordning nr 17*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
 7. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställighet — Villkor för beviljande — Avvägning av samtliga ifrågavarande intressen — Begrepp — Ansökan om uppskov med verkställigheten av ett beslut av kommissionen om avslag på en begäran om sekretesskydd avseende handlingar som kopierats vid en undersökning med stöd av artikel 14 i förordning nr 17 — Avvägning mellan sökandens intressen av att inte offentliggöra uppgifter och kommissionens allmänna intresse av att konkurrensreglerna iakttas*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG)
-
1. Med stöd av artikel 40 andra stycket i domstolens stadga, vilken är tillämplig på förstainstansrätten med stöd av artikel 53 första stycket i samma stadga, har en enskild rätt att intervensera på villkor att denne kan styrka att han har ett intresse av att tvisten avgörs. Intresseorganisationer, som har till syfte att företräda sina medlemmar, har rätt att intervensera i mål där frågor av principiellt intresse uppkommer som kan påverka medlemmarna.
- Advokatsamfund och andra juristföreningar som företräder sina med-

lemmars intressen och vars uppgift är att skydda deras intressen har således rätt att intervensera i ett interimistiskt förfarande och direkt ställa frågor av principiell natur avseende dels huruvida skriftväxlingen med advokater och bolagsjurister är sekretesskyddad, dels vilka villkor som skall vara uppfyllda för att förstainstansrätten skall kunna förordna om interimistiska åtgärder avseende de handlingar som kommissionen avser få kännedom om med stöd av artikel 14.3 i förordning nr 17, men som enligt företagen omfattas av sekretess. Definitionen av dessa villkor påverkar nämligen direkt dessa medlemmars intressen, eftersom det provisoriska domstolsskyddet som är tillämpligt genom dessa villkor kan begränsas eller i stället utsträckas till bland andra de handlingar från advokater och bolagsjurister som enligt de aktuella samfunden och föreningarna omfattas av sekretess.

(se punkterna 43, 45, 46,
50, 52 och 53)

möjligt att dra slutsatsen att talan rörande huvudsaken, som ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig till, kan prövas.

(se punkt 56)

2. Frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning skall i princip inte prövas i ett interimistiskt förfarande för att inte föregripa prövningen av saken i målet. Det kan emellertid visa sig nödvändigt att fastställa om vissa omständigheter föreligger som omedelbart gör det

3. Enligt en allmän gemenskapsrättslig princip skall en akts rättsenlighet bedömas med hänsyn till de omständigheter och bestämmelser som är för handen vid tidpunkten för detta besluts antagande, varför omständigheter som inträffat efter att ett beslut har fattats inte kan inverka på dess giltighet. Ett företag har således inte, inom ramen för en undersökning med stöd av artikel 14 i förordning nr 17, rätt att åberopa att undersökningsförfarandet inte genomförts på ett rättsenligt sätt till stöd för ett yrkande om ogiltigförklaring av den rättsakt på vilken kommissionen grundar sin undersökning.

(se punkterna 68 och 69)

4. Förordning nr 17 skall tolkas på så sätt att sekretessen för skriftväxlingen mellan en advokat och hans klient skyddas, i den mån det å ena sidan rör sig om skriftväxling inom ramen för klientens rätt till försvar och i dennes intresse

och, å andra sidan, den utgår från en oberoende advokat, det vill säga en advokat som inte är knuten till klienten genom ett anställningsförhållande.

Principen om skydd för skriftväxlingen mellan en advokat och hans klient måste förstås på så sätt att den även omfattar interna anteckningar som endast återger texten eller innehållet i denna skriftväxling.

En grund som åberopas i syfte att visa dels att handlingar som upprättats för att konsultera en advokat och för att skydda rätten till försvar, dels att skriftväxlingen med en advokat knuten till bolaget genom ett anställningsförhållande också är sekretesskyddad, ger upphov till mycket viktiga och svåra frågor av principiell natur. En sådan grund kräver följaktligen en detaljerad undersökning i målet rörande huvudsaken. I det interimistiska förfarandet förefaller grunden i fråga således inte vara uppenbart obefogad och det uppfyller kravet på "*fumus boni juris*".

(se punkterna 95–98, 114, 119, 120 och 130)

5. När ett företag, som är underkastat undersökning i enlighet med artikel 14 i förordning nr 17, vägrar att bland de

affärshandlingar som begärs av kommissionen lägga fram skriftväxlingen med dess advokat med åberopande av sekretesskyddet, åligger det i princip företaget att i alla händelser tillhandahålla kommissionens bemyndigade tjänstemän relevant material av sådant slag att det kan bevisas att det uppfyller villkoren för att motivera sådant rättsskydd som omnämns ovan, utan att för den skull vara tvunget att röja innehållet i den ifrågasvarande skriftväxlingen. Om kommissionen anser att något sådant bevis inte lagts fram är det kommissionens sak att i enlighet med artikel 14.3 i förordning nr 17 kräva att den ifrågasvarande skriftväxlingen läggs fram. Det är sedan möjligt för det undersökta företaget att väcka talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut som i förekommande fall kan förenas med en ansökan om interimistiska åtgärder med stöd av artiklarna 242 EG och 243 EG.

(se punkt 132)

6. Frågan huruvida en ansökan om interimistiska åtgärder ställer krav på skyndsamhet skall bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om uppskov lider allvarlig och irreparabel skada.

En begäran om interimistiska åtgärder som syftar till att få uppskov med

verkställigheten av ett beslut av kommissionen genom vilket den senare anger att den avser att ta del av handlingar som har kopierats vid en undersökning med stöd av artikel 14.3 i förordning nr 17 och lagts i ett igenklistrat kuvert, och som ett bolag dessutom anser är sekretesskyddande, skall anses ställa krav på skyndsamhet.

Om kommissionen tog del av dessa handlingar och om förstainstansrätten senare, i domen i målet rörande huvudsaken, ogiltigförklarade detta beslut, skulle det nämligen i praktiken vara omöjligt för kommissionen att iaktta alla de omständigheter som skulle följa av denna dom, eftersom tjänstemännen från kommissionen redan skulle ha tagit del av innehållet i dessa handlingar. Enligt det resonemanget utgör det förhållandet att kommissionen tagit del av den information som finns i dessa handlingar i sig ett påtagligt och oåterkalleligt ingrepp i sökandenas rätt till respekt för den sekretess som skyddar dessa handlingar.

Även om uppgifterna i dessa handlingar inte kunde användas mot bolaget vid en ogiltigförklaring av beslutet, påverkar inte det förhållandet den allvarliga och irreparabla skada som skulle uppkomma om de endast offentliggjordes, eftersom syftet med sekretessen inte enbart är att skydda det privata intresse som de enskilda har av att inte få sin rätt till försvar ohjälpligt påverkad, men även kravet på att alla enskilda fritt måste kunna

vända sig till sin advokat. Detta krav, som är ett uttryck för det allmänna intresset av en god rättsskipning och respekten för lagenligheten, förutsätter med nödvändighet att en klient fritt kan vända sig till sin advokat utan att bekymra sig för att de konfidentiella uppgifter som han lämnar senare skulle kunna göras tillgängliga för en utomstående person. Att följaktligen inskränka sekretesskyddet till att enbart omfatta en utfästelse om att den information som lämnats av en enskild inte kommer att användas mot honom försvagar denna rätt, eftersom också ett tillfälligt offentliggörande av sådan information skulle kunna vara av sådant slag att det ohjälpligen skulle skada den förhoppning som denne enskilde genom att lämna konfidentiella uppgifter till sin advokat hade på att dessa aldrig skulle offentliggöras.

(se punkterna 159, 163, 164 och 167)

7. När förstainstansrätten inom ramen för en ansökan om interimistiska åtgärder i vilken sökanden har åberopat en risk för att lida en allvarlig och irreparabel skada företar en avvägning mellan de olika berörda intressena måste den pröva om en eventuell ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet som beslutas av den domstol som dömer i saken skulle göra det möjligt att vända på den

situation som skulle uppstå i frånvaro av interimistiska åtgärder och omvänt om uppskov med verkställighet av beslutet skulle förhindra det från att ha full verkan för det fall talan i saken skulle ogillas.

Vid en prövning av en begäran om interimistiska åtgärder som syftar till att få uppskov med verkställigheten av ett beslut av kommissionen genom vilket den senare anger att den avser att ta del av handlingar som har kopierats vid en undersökning med stöd av artikel 14.3 i förordning nr 17 och lagts i ett igenklistrat kuvert, och som ett bolag dessutom anser är sekretesskyddande, skall det göras en avvägning mellan bolagets intresse av att inte offentliggöra handlingarna och det allmänna intresset och kommissionens intresse med avseende på efterlevnaden av fördragets konkurrensregler.

Det intresse som ett företag har av att de handlingar som det hävdar omfattas av sekretess inte offentliggörs måste prövas mot bakgrund av omständigheterna i varje enskilt fall och särskilt mot bakgrund av de ifrågavarande handlingarnas karaktär och innehåll. Så snart det är fastställt att den omständigheten att kommissionen tar del av handlingar riskerar att åsamka en allvarlig och irreparabel skada på ett bolags sekretesskydd och rätt till försvar, kan hänsyn till administrativ effektivitet och resursanvändning, trots deras betydelse, i princip inte ges företräde framför rätten till försvar annat än om kommissionen åberopar mycket speciella omständigheter som skulle rättfärdiga ett sådant åsidosättande.

(se punkterna 180–182 och 186)